

VERZEND CONTROLE RAPPORT

TIJD : 14/11/2014 13:04
NAAM : THUIS&PARTNER
FAX : 0455718172
TEL : 0455719005
SER NR: 000H0N543766

DATUM, TIJD	14/11 12:57
FAX NR./NAAM	0703651380
TIJDSDUUR	00:06:26
PAGINA'S	11
RESULT	OK
MODE	STANDAARD

Mr. drs. B.W.G.P. Meijs
Mr. drs. C.A.H. Lemmens
Mr. D.E.A.F. Aertssen
Mr. E.V.C. Savelkoul
Mr. dr. R.J.P. Schobben
Mr. R.W. Janssen
Mr. P.M. Scholtes
Mr. M.C.G. Nijssen
Mr. F.H. Kuiper
Mr. E.J.M. Rosier
Mr. S.G.J. Habets
Mr. R.J. Veenhuysen
Mr. X.M. Heymann
Mr. drs. R. Lemmens
Mr. N.P.F.E. van der Peet
Mr. I. Haesen
Mr. R.L.A. Neven
Mr. F.H.H.M. Degens
Mr. P.P.A.-H. van den Heuvel
Mr. K.J.S. Berg

THUIS

PARTNERS *advocaten*

Deze fax heeft 11 pagina's

PER FAX 070 - 365 13 80
Raad van State
Afd. Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Telefoon + (31) 045 - 571 90 05
Telefax + (31) 045 - 571 81 72
Web www.thuispartners.nl

Heerlen 14 november 2014
Inzake Willems / Gemeente Nuth
Onze ref. NY.NY / 2010.0437
Uw ref. 201110934/1/A3
e-mail mnijssen@thuispartners.nl

Geachte heer/mevrouw Sparreboom,

In deze zaak is op 28 september 2012 besloten prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie te Luxemburg.

De pleitzitting heeft plaatsgevonden op 6 november j.l. te Luxemburg, alwaar mijn cliënt, de heer Willems, zelf het woord heeft gevoerd aan de hand van een pleitnota.

- ◀ Naar aanleiding van die zitting wordt bij deze bijgaand door de heer Willems een nader
- ◀ aanvullend bezwaarschrift bij u ingediend, met als bijlage een kopie van bovengenoemde pleitnota, die in dit nader aanvullend beroepschrift als herhaald en ingelaet moet worden beschouwd

Mr. drs. B.W.G.P. Meijs
Mr. drs. C.A.H. Lemmens
Mr. D.E.A.F. Aertssen
Mr. E.V.C. Savelkoul
Mr. dr. R.J.P. Schobben
Mr. R.W. Janssen
Mr. P.M. Scholtes
Mr. M.C.G. Nijssen
Mr. F.H. Kuiper
Mr. E.J.M. Rosier
Mr. S.G.J. Habets
Mr. R.J. Veenhuysen
Mr. X.M. Heymann
Mr. drs. R. Lemmens
Mr. N.P.F.E. van der Peet
Mr. I. Haesen
Mr. R.L.A. Neven
Mr. F.H.H.M. Degens
Mr. P.P.A.-H. van den Heuvel
Mr. K.J.S. Berg

THUIS
& PARTNERS *advocaten*
Deze fax heeft 11 pagina's

PER FAX 070 - 365 13 80
Raad van State
Afd. Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Telefoon +(31) 045 - 571 90 05
Telefax +(31) 045 - 571 81 72
Web www.thuispartners.nl

Heerlen 14 november 2014
Inzake Willems / Gemeente Nuth
Onze ref. NY.NY / 2010.0437
Uw ref. 201110934/1/A3
e-mail mnijssen@thuispartners.nl

Geachte heer/mevrouw Sparreboom,

In deze zaak is op 28 september 2012 besloten prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie te Luxemburg.

De pleitzitting heeft plaatsgevonden op 6 november j.l. te Luxemburg, alwaar mijn cliënt, de heer Willems, zelf het woord heeft gevoerd aan de hand van een pleitnota.

- < Naar aanleiding van die zitting wordt bij deze bijgaand door de heer Willems een nader
- < aanvullend bezwaarschrift bij u ingediend, met als bijlage een kopie van bovengenoemde pleitnota, die in dit nader aanvullend beroepschrift als herhaald en ingelast moet worden beschouwd

Hoogachtend,

Mr. M.C.G. Nijssen

Postbus 608 6400 AP Heerlen (NL) Templesplein 21-22 6411 ET Heerlen T 045 - 571 90 05 F 045 - 571 81 72
Postbus 2138 6201 CA Maastricht (NL) Stationsplein 8n 6221 BT Maastricht T 043 - 352 13 97 F 043 - 321 24 85

THUIS & PARTNERS *advocaten* is een maatschap van beroepsvennootschappen. Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder haar beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.
THUIS & PARTNERS *advocaten* is ingeschreven in het handelsregister van de Kamer van Koophandel onder nr. 14110632.

IBAN: NL 45 ING B 0655903704, BIC: INGBNL2A t.n.v. Stichting Derdengelden THUIS & PARTNERS *advocaten*

W.P. Willems
Jasparstraat 8
6363 BC Wijnandsrade
The Netherlands

Aan de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

Tel: .. 31.45.785.1325

<http://www.emgroup.nl>
Mail: wpwillems@emgroup.nl

Our ref: NY/NY 2010.0437

D.D. 11 november 2014

Your ref: 201110934/1/A3

Subject: Nader aanvullend bezwaarschrift naar aanleiding van de mondelinge
behandeling bij het Hof van Justitie van de Europese Unie van 06 november 2014

Attachments: 1. Pleitnota zitting Hof van Justitie van de Europese Unie van 06 november 2014

L.S.

Hierbij ontvangt u een nader en aanvullend bezwaarschrift in bovengenoemde zaak. Mijn brief van 01.03.2014 aan uw Raad en het Hof gericht en de bijgevoegde pleitnota voor het Hof van 06 november 2014 moeten hier als herhaald en ingelast worden beschouwd.

Tijdens de zitting is duidelijk gebleken welke negatieve invloed het intrekken van vraag 1 door uw Raad op een eerlijke en faire rechtspraak heeft gehad. Het Hof wil zich slechts uitspreken over de opslag en verwerking van de biometrische gegevens buiten het paspoort, terwijl zij dat in rechtsoverwegingen 56 en 60, van haar uitspraak Schwarz / Stad Bochum al redelijk had beantwoord. Het intrekken van vraag 1 heeft als gevolg dat ze, naar het zich laat aanzien, haar fouten gemaakt met dit voorgaande arrest niet zal verbeteren en geen aangepast oordeel zal geven over de opslag in de RFID chip van het paspoort.

Uit uw brief van 04 december 2013 aan de griffie van het Hof, waarin u vraag 1 intrekt, kan alleen geconcludeerd worden dat uw Raad de verordening, op grond van het arrest Schwarz / Stad Bochum niet onrechtmatig acht. Dat is echter veels te kort door de bocht. Advocaat-generaal Mengozzi en het Hof, niet gehinderd door enige kennis, gaan van zoveel onjuistheden en tekortkomingen uit dat een afgewogen oordeel m.b.t. de rechtmatigheid van de verordening, in de zaak Schwarz / Stad Bochum, niet mogelijk was. Zo zijn rechtsoverweging 57 en 60 ronduit onjuist.

57 *Anderzijds biedt deze verordening bescherming tegen het risico dat gegevens die vingerafdrukken bevatten worden gelezen door personen die daarvoor geen toestemming hebben. Dienaangaande blijkt uit artikel 1, lid 2, van deze verordening dat de desbetreffende gegevens worden bewaard op een opslagmedium dat in het paspoort is aangebracht en aan de hoogste veiligheidsnormen voldoet.*

60 *Er zij evenwel aan herinnerd dat artikel 1, lid 2, van verordening nr. 2252/2004 bepaalt dat vingerafdrukken enkel mogen worden bewaard in het paspoort zelf, dat exclusief in het bezit blijft van de houder ervan.*

Het Hof heeft weliswaar de totstandkoming van de verordening als niet onrechtmatig geoordeeld maar over de verordening zelf wordt in rechtsoverweging 39 door het Hof beschreven dat de waarborgen ten opzichte van de mensenrechten in die behandeling maar zijdelings aan bod zijn gekomen, ze zijn blijkbaar door Schwarz niet of niet voldoende aangevoerd en dus ook onvoldoende meegewogen.

39 *In de derde plaats is uit de gegevens waarover het Hof beschikt niet gebleken en overigens ook niet gesteld, dat de beperkingen die in casu zijn gesteld aan de uitoefening van de door de artikelen 7 en 8 van het Handvest erkende rechten, de wezenlijke inhoud van deze rechten niet eerbiedigen. (Markering door W.P.W.)*

Het Hof beschikte in haar oordeel Schwarz / Stad Bochum nog niet over de kennis en bewijzen, vervat in de uitgebreide schriftelijke gegevens en bewijsstukken, die door ons in de boven aangehaalde aktes zijn ingebracht. Deze gegevens tonen onomstotelijk aan dat de gekozen praktische c.q. technische invulling van de eisen van art 1, lid 2 de verordening van een minderwaardige niveau zijn. De toegang tot de gevoelige biometrische gegevens, zonder goedkeur van de drager, is met de op afstand uitleesbare chip ingebakken in de gekozen opslagmethode. Samen met de hoge foutmarge en de verificatieplicht, waarbij de gegevens onversleuteld ter beschikking van de controleur moeten worden gesteld, staat vast dat een deugdelijke vorm van, integriteit, authenticiteit en de vertrouwelijkheid van de gegevens, zoals die door de verordening verlangd worden, niet kan worden gerealiseerd. De bescherming die de verordening zegt te bieden en waar het Hof in haar uitspraak van uitgaat is daarmee fictief en illusoir.

Door het intrekken van vraag 1 zult u er niet aan ontkomen om nu zelf een oordeel te geven over de rechtmatigheid van de verordening. Daarbij kunt u gezien de gebreken niet één op één de argumentatie van het hof volgen, zeker niet met betrekking tot de schending van de erkende rechten van de artikelen 7 en 8 van het Handvest en 8 EVRM, nu deze daar niet afdoende aan bod zijn gekomen. Ook de vragen naar het dringend maatschappelijk belang, de proportionaliteit en of deze schending effectief bijdraagt aan de verwezenlijking van het legitieme doel, terwijl er geen minder ingrijpende middelen bestaan om dat doel te bereiken, is door het Hof marginaal en onvoldoende behandeld en zal door u, in het licht van de door partijen aangedragen argumenten moeten worden beantwoord. Ook daar gaat het Hof van onjuiste vooronderstellingen uit.

Het dringend maatschappelijk belang:

Het Hof neemt voetstoots aan dat de huidige paspoorten niet voldoen.

Voor Nederlandse paspoorten is dit niet juist; In Nederland is de oude werkwijze altijd meer dan voldoende gebleken en is dat nog steeds. Look alike is een miniem en marginaal randverschijnsel en ook valse Nederlandse paspoorten komen slechts zeer sporadisch voor. Het Nederlandse paspoort stond wereldwijd als zeer betrouwbaar en degelijk bekend. Voor Nederland ontbreekt het legitieme doel en voor ander Schengen landen staat een zelfde variant als het Nederlandse paspoort als een aanzienlijk minder ingrijpend middel ter beschikking om datzelfde doel te bereiken.

De proportionaliteit:

Omdat het paspoort over de gehele wereld moet kunnen worden gebruikt, gaan de nieuwe eisen van de verordening aan het paspoort veel te ver.

Het risico voor lijf, leven, have en goed voor de paspoortdrager is onverantwoord hoog.

Effectiviteit:

Onder R.O. 41 motiveert het Hof dat deze schending effectief bijdraagt aan de verwezenlijking van het legitieme doel. Zij motiveert dat met het argument dat de verordening de taak van de autoriteiten die aan de grenzen de authenticiteit van die documenten moeten onderzoeken, kan vergemakkelijken.

Nu het legitieme doel al niet bestaat, kan deze "vergemakkelijking" niet als valide reden worden aangevoerd. Tien jaar na invoering van de verordening wordt in het buitenland nog steeds, vanwege de hoge foutmarges, risico's en het niet delen van de versleutelingcodes, niet of nauwelijks gebruik gemaakt van de nieuwe biometrisch gegevens bij de buitengrens van het Schengen gebied.

Opslag op chip en database:

Het Nederlandse Gerechtshof te 's-Gravenhage heeft in haar uitspraak van 18 februari 2014 geoordeeld, dat de opslag van vingerafdrukken in een database een schending van artikel 8 EVRM oplevert.

De opslag van vingerafdrukken in een centraal register is niet geschikt voor het daarmee aanvankelijk beoogde doel, te weten verificatie en identiteitsvaststelling, en daarmee dus evenmin geschikt voor het voorkomen van identiteitsfraude, hetzij bij het aanvragen van een nieuw reisdocument, hetzij bij het gebruik van het reisdocument. (Markering door W.P.W.)

Het Gerechtshof verbood vervolgens de opname in een database.

In deze zaak ging het over een database en niet over het opslaan op een chip in het paspoort, maar het oordeel kan niet anders luiden, als het daar wél over was gegaan. Immers, opslag op een chip in een paspoort levert geen betere betrouwbaarheid op dan opslag in een database. De opname van vingerafdrukken op een chip in het paspoort kan dus evenmin het veronderstelde "legitieme" doel dienen.

Daardoor is de inbreuk op artikel 8 EVRM een vaststaand feit en dat leidt onmiddellijk tot de vaststelling dat de verordening door deze schending onrechtmatig is.

Concluderend:

De beperkingen welke volgen uit de verordening tasten de wezenlijke inhoud van de rechten van het handvest en de erkende rechten van 8 EVRM op een onverantwoorde wijze aan, waardoor de verordening zelf onrechtmatig is.

W.P. Willems.

Geacht Hof;

Als gevolg van het intrekken van vraag 1 door de RvS zou de verkeerde conclusie getrokken kunnen worden, dat het Hof in haar oordeel Schwarz / Stad Bochum zich op het punt van de erkende rechten van de artikelen 7 en 8 van het Handvest en 8 EVRM, ten gunste van de verordening heeft uitgesproken, terwijl zij dat feitelijk in het midden heeft gelaten. In rechtsoverweging 39 wordt door het Hof beschreven dat de waarborgen ten opzichte van de mensenrechten in die behandeling maar zijdelings aan bod zijn gekomen, ze zijn door Schwarz blijkbaar niet aangevoerd. Het Hof wordt daarmee door de RvS een stelling aan gewreven die zij helemaal niet heeft betrokken. Ik vindt dat zeer kwalijk.

U heeft ons verzocht om, in verband met de intrekking door de RvS van vraag 1, ons te beperken tot het gebruik van de opgeslagen gegevens, zoals dat geregeld is in artikel 4 van de verordening en artikel 1 niet langer te behandelen.

De aanhef van vraag 2 stelt echter voorop en gaat ervan uit, dat de geldigheid van de verordening onbetwist is. Gezien het voorgaande en nu er onvoldoende garanties tegen een onrechtmatig gebruik van de biometrische gegevens in de verordening zijn voorzien, is de verordening zelf onrechtmatig en moet deze ter discussie blijven.

Als gevolg van het uitgangspunt van vraag 2 maar ook uit het oogpunt van een effectieve rechtspraak kan naar mijn mening art. 1 niet buiten beschouwing blijven.

Terug naar artikel 4 en de vraag of er ook ander gebruik van de gegevens mag worden gemaakt, een vraag waar natuurlijk ook mee samenhangt of gegarandeerd is dat derden en niet geautoriseerde personen deze gegevens niet kunnen benaderen en misbruiken.

Volgens de verordening moeten de technische middelen welke voor de opslag van de gegevens in het paspoort worden gebruikt, aan de hoogste eisen voldoen. Algemeen wordt beseft dat een aantal biometrische gegevens gevoelig zijn voor misbruik.

Ook uw Hof steunt dat en heeft dat benadrukt onder rechtsoverweging 55. De wetgever dient zich ervan te vergewissen dat er specifieke garanties bestaan voor een doeltreffende bescherming van deze gegevens tegen oneigenlijke verwerking en onrechtmatig gebruik. Ook uit Marper versus Verenigd Koninkrijk blijkt dat een overheid gevoelige biometrische gegevens niet toegankelijk mag maken voor onrechtmatige verwerking zowel niet door haarzelf alsook niet door derden. Dat blijkt nog maar eens verder uit de verschillende rechtsoverwegingen van uw Hof van 54 tot 62 waarbij vooral rechts- overwegingen 56 en 60, vraag 2 van de RvS al redelijk beantwoorden. De RvS had beter vraag 2 ingetrokken in plaats van vraag 1.

Neen; een ander gebruik dan waarvoor de gegevens zijn afgestaan, dus exclusief voor de doeleinden van het paspoort een reisdocument, is niet geoorloofd.

Het Hof heeft daarbij de vingerafdrukken benoemd en de digitale foto een beetje buiten de boot laten vallen terwijl daar wel dezelfde argumenten voor gelden. Rechtsoverweging 56 en 60 wijzen erop dat uitdrukkelijk gepreciseerd is dat vingerafdrukken alleen mogen worden gebruikt voor het verifiëren van de authenticiteit van het paspoort en de identiteit van de houder en alleen mogen worden bewaard op het paspoort zelf en dus exclusief in het bezit en onder controle van de paspoorthouder blijven.

Dat zou voor de digitale foto ook moeten gelden.

De conclusie moet dus zijn dat de erkende rechten van het Handvest en EVRM vereisen dat de paspoorthouder en bezitter van deze biometrische gegevens, zelf de regie over zijn gegevens heeft en houdt.

De vraagstelling van vraag 2 was dus door uw Hof al min of meer beantwoord en behoeft alleen nog een aanvulling met betrekking tot het gebruik van de opgeslagen digitale foto, dus niet van de fysieke afdruk. De digitale foto, welke in dit kader dezelfde status dient te hebben als de vingerafdrukken, waarover later meer.

Het Hof beschikte in haar oordeel Schwarz / Stad Bochum nog niet over de uitgebreide schriftelijke gegevens en bewijsstukken die door ons zijn

ingebracht en die onomstotelijk aantonen dat de gekozen praktische c.q. technische invulling van onderstaande eisen van de verordening van een minderwaardige niveau is gebleken.

Er is daardoor een sterke behoefte aan een verdere toelichting door het Hof met betrekking tot de geldigheid van de verordening.

De erkende rechten van de artikelen 7 en 8 van het Handvest en 8 EVRM kunnen eenvoudigweg door de gekozen methode niet gewaarborgd worden. De verordening wordt daardoor ongeldig en artikel 1 komt toch weer om de hoek kijken.

De toegang tot de gevoelige biometrische gegevens, zonder goedkeur van de drager, is met de op afstand uitleesbare chip ingebakken in de gekozen opslagmethode. Daardoor en omdat samen met de hoge foutmarge en de verificatieplicht, waarbij de gegevens onversleuteld ter beschikking van de controleur moeten worden gesteld, staat vast dat een deugdelijke vorm van, integriteit, authenticiteit en de vertrouwelijkheid van de gegevens, zoals die door de verordening verlangd worden, niet kan worden gerealiseerd.

De bescherming die de verordening zegt te bieden en waar het Hof in haar eerdere uitspraak van uitgaat is daarmee illusoir.

De bankenwereld kent aanzienlijk veiligere methodes. Die mogen misschien duurder en gecompliceerder zijn, maar dat mag geen argument zijn om deze waarborgen te ondergraven en de risico's op zijn beloop te laten. Om de verordening in overeenstemming met de erkende rechten van de artikelen 7 en 8 van het Handvest en 8 EVRM te brengen en een veilige opslag te garanderen, moeten in de verordening aanzienlijk meer concrete en daadwerkelijke waarborgbiedende eisen aan de veiligheid van het opslagmedium worden gesteld.

Om te beginnen zou de vraag moeten worden gesteld wat moet worden verstaan onder de "hoogste veiligheidseisen" als bedoeld in artikel 1 lid 2 ? Daarnaast; wat zijn de consequenties voor de plicht onder de verordening om vingerafdrukken op het paspoort op te nemen wanneer niet de hoogste veiligheidseisen kunnen worden gegarandeerd ? Welke

zijn de "specifieke garanties" "voor een doeltreffende bescherming van gegevens tegen oneigenlijke en onrechtmatige verwerking" ?
Hoe moet de wetgever zich ervan te vergewissen dat daaraan wordt voldaan en welke gevolgen de constatering dat daaraan niet wordt voldaan kan hebben voor de plicht vingerafdrukken op te nemen ?

Terug naar vraag 2. Nu ik met enige regelmaat mij actief in afpersings-gevaarlijke omstandigheden bevindt klemt dit voor mij extra met het oog op art 4 lid 3 van de verordening, waarbij onder b de identiteit van de houder door middel van direct beschikbare vergelijkbare kenmerken moet kunnen worden vastgesteld. Vingerafdrukken zijn daar niet noodzakelijk, maar ook niet geschikt voor en dat heeft niet alleen gevolgen voor het Schengen-gebied, maar op veel meer dan dat. Een paspoort wordt wereldwijd gebruikt.

Biometrie is niet nieuw. Lengte, gewicht, kleur van haren en ogen van een persoon en een foto worden al langer in het paspoort toegepast. In Nederland is dat altijd meer dan voldoende gebleken. Look alike is een miniem marginaal randverschijnsel. Het Nederlandse paspoort stond wereldwijd als zeer betrouwbaar en degelijk bekend. Nieuw zijn de toevoeging van een Radio Frequency Identification chip (RFID), een extra digitale foto en de vingerafdrukken.

Chip en digitale foto hebben als probleem dat deze eenvoudig zijn te gebruiken in software welke is ontwikkeld voor het vol automatisch herkennen en lokaliseren van personen.

Een alles omvattend controlesysteem wordt daarmee mogelijk gemaakt en wordt thans, als we niet opletten, steeds verder uitgerold. Daarbij is voor het identiteitsbewijs en het paspoort een sleutelrol weggelegd. Een persoon die uiteindelijk continu in de gaten gehouden en gecontroleerd wordt, gaat zijn gedrag daarop aanpassen en is niet langer een vrij mens.

De beste term waar dit onder valt is "Orwelliaans" en het is vergelijkbaar met de gele oorlabels die door het vee in de wei worden gedragen.

In één woord "Mensonwaardig".

De opname van vingerafdrukken is daarbij bovendien ronduit gevaarlijk nu deze over de gehele wereld als wettig en overtuigend bewijs in juridische procedures kunnen worden gebruikt.

Door de eenvoudige toegang voor derden, ook een ongeoorloofde en kwaadaardige toegang, wordt de regie over de eigen persoonlijke gegevens van de persoon ontnomen en geforceerd in handen gelegd van een Staat en van andere al dan niet betrouwbare mensen en organisaties. Corruptie en afpersing zijn in sommige landen een serieus probleem dat door deze algemeen geldende verordening niet genegeerd mag worden.

Het is mij niet duidelijk of de versleutelingcodes nu al met enkele “bevriende Staten” worden gedeeld. Voor een werkend systeem zal dat uiteindelijk wél moeten gebeuren. Dat betekent in de praktijk dat deze landen de gegevens, waarvan wij besloten hebben om ze niet op te slaan, juist wél kunnen opslaan. De heer Snowden heeft aangetoond dat alle argumenten tegen enige vorm van digitale opslag alleen nog maar krachtiger zijn geworden en nog steeds gelden.

Daarnaast onze regering staat gegevens c.q. bevoegdheden af aan andere Staten. Elke gegevensuitwisseling moet daarom gepaard gaan met een optimale kwaliteit van zowel ons openbaar bestuur, als ook van het openbaar bestuur van deze vreemde mogendheden en heel belangrijk, het moet worden gecombineerd met het afleggen van verantwoording aan de samenleving.

Om het met hoogleraar Ankersmit te zeggen: *Dit betekent dat we altijd de absolute zekerheid moeten hebben dat publieke bevoegdheden corresponderen met de verplichting tot het publiekelijk afleggen van verantwoording. Geen bevoegdheden zonder verantwoordelijkheden, en geen verantwoordelijkheden zonder bevoegdheden.*

Dat is de alfa en omega voor alle goed bestuur.

De verordening mist dit “publiekelijk afleggen van verantwoording” en kan die ook niet realiseren. De drager van het paspoort mist de kracht en de bevoegdheid om, zeker bij Staten buiten het Schengen gebied, bij misbruik van zijn gegevens deze Staten ter verantwoording te kunnen roepen.

Laat mij daar een voorbeeld van geven. In mijn schriftelijke reactie haal ik, voor mij persoonlijk belangrijke derde wereldlanden als gevaarlijk aan. Maar zelfs als we als voorbeeld de verenigde staten van Amerika nemen, blijkt dat dit niet risicoloos is.

Uit de geschiedenis weten we dat sterke Staten soms verschrikkelijk ontsporen. Wie had, voor de vaststelling van de verordening kunnen voorzien dat deze hoog ontwikkelde Natie zich heden ten dage steeds verder verwijderd van de ons bekende internationale en erkende rechtssystemen. Ze weigeren dat ook hen de maat genomen wordt.

Gebleken is dat geheime diensten soms paspoorten van gewone burgers gebruiken. De drager van een misbruikt paspoort staat tegenover hen volkomen machteloos. Onder het mom van "Terrorisme " worden door de V.S. zonder enige vorm van proces, mensen onbeperkt opgesloten of zelf vermoord. Als jouw vingerafdrukken en/of foto toevallig enige gelijkenis vertonen met de, bij het CIA bekende, afdrukken van een gezochte terrorist en dat is met een vastgestelde foutmarge van rond de 20/30 % geen echt onwaarschijnlijk scenario, dan heeft u een geweldig probleem. Better safe than sorrow, Guantanamo Bay maakt alle verschrikkingen duidelijk die vervolgens over deze onschuldigen kunnen worden uitgestort en dat zonder dat het locale rechtssysteem corrigerend kan ingrijpen.

Hoe hebben wij mensen zo ver kunnen afdalen op de ladder van de beschaving dat wij het nu accepteren dat zonder enige vorm van proces een of andere laffe snotneus ergens in een container in Amerika met een kopje koffie in de hand op een knopje drukt, waardoor een einde aan een of meerdere mensenlevens wordt gemaakt en waarbij onschuldigen als "collateral damage" worden betiteld.

Juist dit land, waar we nu al tijdens de productie alle gegevens dus ook de digitale foto en de vinger afdrukken van het paspoort mee delen, maakt duidelijk dat het zaak is dat een ongebreidelde toegang tot de opgeslagen gegevens coute que coute moet worden voorkomen. Het moet onmogelijk zijn om tegen de wil van de paspoorthouder in, deze gegevens te lezen en te ontvreemden. Als dat niet kan dan moeten we niet aan deze overbodige biometrie beginnen.

Rechtsoverweging 55 van uw Hof geeft klip en klaar aan dat de wetgever zich ervan dient te vergewissen dat er specifieke garanties moeten zijn voor een doeltreffende bescherming van de gegevens tegen oneigenlijke en onrechtmatige verwerking.

Het is gebleken dat met deze verordening in de hand; de verschillende regeringen dat uitdrukkelijk niet hebben gedaan.

Voor het gemak van controlerende instanties negeert men het probleem en deze uiterst noodzakelijke bescherming kan dus niet aan hen worden toevertrouwd en overgelaten.

Het zal in de verordening zelf geregeld moeten zijn.

Afsluitend:

In antwoord op vraag 2 van de RvS.

Klip en klaar, een ander gebruik dan waarvoor de gegevens zijn afgestaan, dus exclusief voor de doeleinden van het paspoort een reisdocument, is niet geoorloofd en dat moet worden gewaarborgd.

Verder zal de gelijkschakeling van de digitaal, in het paspoort, opgenomen foto met de vingerafdrukken tot uitdrukking moeten komen om zo de geschetste Big Brother ontwikkeling, in ieder geval niet langs deze weg mogelijk te maken. Laat de politiek dat maar rechtstreeks met de kiezer uitmaken en niet via deze achterdeur.

Daarnaast; weliswaar zou het een antwoord zijn op de ingetrokken vraag 1 maar het bewijsmateriaal is onomstotelijk en een vaststelling door uw Hof, dat de mensenrechten in deze niet voldoende worden gerespecteerd, ligt in uw lijn en zou voor de hand liggen.

Het zou uit het oogpunt van een efficiënte rechtspraak, een gang naar het Europese hof voor de rechten van de mens en veel tijd kunnen besparen, vergeet niet ik heb nu al vier en een half jaar geen paspoort.

De politiek en de ambtenarij hebben slecht werk geleverd en moeten opnieuw aan het werk.

Dank voor uw aandacht,

W.P. Willems